

Sygn. akt II CZ 152/11

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku S. L.
przy uczestnictwie "P. – W." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w G., "P." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.,
A. M., J. L. i Z. M.
o zwrot depozytu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 lutego 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 27 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 maja 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy S. L. wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 11 marca 2011 r. oddalającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 29 kwietnia 2010 r., którym oddalono wniosek o zwrot sum znajdujących się w depozycie sądowym.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca podniósł, że Sąd Okręgowy całkowicie pominął treść art. 519¹ § 4 pkt 5 k.p.c., z którego - jego zdaniem - *a contrario* wynika dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach depozytowych innych niż wymieniona w tym przepisie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Słusznie Sąd Okręgowy uznał, że w sprawach depozytowych uregulowanych w przepisach art.692 – 693²² k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje. Pogląd ten znajduje oparcie w jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia SN: z dnia 7 lutego 2008 r., V CZ 141/07, nie publ.; z dnia 23 marca 2011 r., V CZ 2/11, nie publ.; z dnia 15 kwietnia 2011 r., II CZ 211/10, nie publ.; z dnia 28 października 2011 r., I CZ 110/11, nie publ.).

Nie jest trafna wywiedziona w zażaleniu argumentacja oparta o treść art. 519¹ § 4 pkt 5 k.p.c. Zmiana dokonana ustawą z dnia 18 października 2006 r. (Dz. U. Nr 208, poz.1537), polegająca na dodaniu punktu 5 do § 4 art. 519¹ k.p.c. była następstwem uznania (w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2004 r. K.22/03), że postępowanie w zakresie likwidacji depozytów ma za przedmiot odjęcie własności, należy więc do prawa rzeczowego, zatem do wyłączenia w tych sprawach skargi kasacyjnej niezbędne było dodatkowe, wyraźne unormowanie (zob. postanowienia SN: z dnia 15 kwietnia 2011 r., II CZ 211/10, nie publ. oraz z dnia 28 października 2011 r., I CZ 110/11, nie publ.).

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).